

MINISTER
VAN SOCIALE ZAKEN
EN WERKGELEGENHEID

Den Haag,

24 NOV. 2008

Kenmerk: IZ/IA/2008/30504

De Minister van Buitenlandse Zaken

Dhr. M.J.M. Verhagen

Bezuidenhoutseweg 67

2594 AC Den Haag

Onderwerp:

Wetgeving wet BEU uitkeringsgerechtigden door
Israël bezette Palestijnse gebieden

Amice,

Vandri Maxime

Bij brief van 18 juli jl. heb je me in kennis gesteld van de zorgen onder Israëliëse uitkeringsgerechtigden over de werking van de Wet beperking export uitkeringen (BEU) in de door Israël bezette Palestijnse gebieden. Ook geef je daarin aan dat je het zou toejuichen als de negatieve gevolgen van de Wet BEU voor deze mensen beperkt kunnen worden.

Ik ben het met je eens dat het een onbevredigende situatie is dat mensen geen of een onvolledige uitkering krijgen omdat met het desbetreffende land geen verdragsrechtelijke handhavingsafspraken kunnen worden gemaakt, een eis die gesteld wordt door de Wet BEU. De oplossing van deze onbevredigende situatie zal door jullie gevonden moeten worden, door het mogelijk te maken ook met de Palestijnse gebieden afspraken te maken over de handhaving.

Graag wijs ik je erop dat een overgangsregeling geldt voor personen die op 1 januari 2000 al in het bezit van een uitkering waren en buiten Nederland woonden. Zij behouden het recht op uitbetaling van de uitkering in het buitenland, zonder de strengere handhavingsvereisten van de wet BEU. Deze pardonregeling is ook van toepassing in de door Israël bezette Palestijnse gebieden. Dit betekent dat de korting op uitkeringen slechts diegenen betreft die zich ná die datum (en zich dus bewust van de consequentie voor de uitkering) in de nederzettingen hebben gevestigd. Het gaat hierbij slechts om enkele personen.

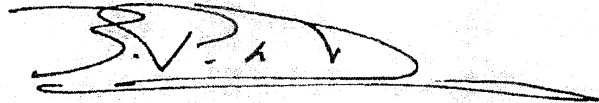
M4323

De Wet BEU is, zoals je schreef, een instrument om de rechtmatigheid van in het buitenland uitbetaalde uitkeringen te verhogen. Daarom bepaalt de Wet BEU dat iemand slechts een uitkering in het buitenland kan ontvangen, indien met het woonland een verdrag is afgesloten waarin controle en handhaving afdoende zijn geregeld.

Het handhavingsverdrag dat met Israël is gesloten maakt de export van uitkeringen onder de Wet BEU mogelijk, maar is territoriaal beperkt tot de in 1967 vastgelegde grenzen van Israël en geldt niet voor de nederzettingen.

Mogelijk zijn er alternatieve constructies denkbaar om een feitelijke handhaving van uitkeringen mogelijk te maken in die gebieden, bijvoorbeeld met hulp van het Nederlandse Informatie Kantoor in Jeruzalem of de Nederlandse ambassade in Tel Aviv. Deze constructies vergen echter expliciete wettelijke aanpassing. Indien jij van mening bent dat een specifieke wettelijke uitzondering voor de bewoners in de nederzettingen binnen het Nederlandse beleid past, ben ik graag bereid verder te denken over een dergelijke oplossing.

Met vriendelijke groet,

(J.P.H. Donner)